

## عنوان مقاله:

بررسی دریا در شعر زهرا اسپید و مسلم محبی دو شاعر هرمزگانی

## محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 9، شماره 33 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

## نویسندگان:

علی محمد پشت دار - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور تهران جنوب

حسین یزدانی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تهران جنوب

محبوبه اسماعیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور ابوموسی

## خلاصه مقاله:

حضور دریا به عنوان یک عنصر معیشتی و عناصر و عوامل آن، در دروان معاصر جان مایه شعر بسیاری از شاعران هرمزگان بوده است. در شعر شاعران هرمزگان واژه هایی چون: قایق بادبان پارو صید تور ماهیگیری و عناصر جنبی دریا مثل: ساحل، سفردریایی، دزد دریایی، ملوانان، زیست، مروارید و مرجان حضور فعال دارد که از این میان بعد از محمد علی بهمنی، زهرا اسپید و مسلم محبی بیشترین استفاده را از واژه دریا در شعرشان برده اند. این دو شاعران توانای معاصر هرمزگانند که به گواهی آثارشان توانسته اند از تصاویر و مفاهیمی در ارتباط با دریا و ادوات آن سخن برانند که در کنار آنها حضوری تجربی داشته اند؛ چراکه از بدو تولد، زندگی خویش را در اقلیم جنوب و در کنار دریاسپری کرده اند، از این رو، بسامد واژه دریا و توجه به محیط در آثارشان زیاد است و از آنجا که درباره اقلیم هرمزگان و به طور مشخص دریا، به عنوان یکی از مهمترین مظاهر طبیعی اقلیمی هرمزگان و بازتاب آن در شعر این دو شاعر، تا به حال بحث مستقل و گسترده‌ای مطرح نشده است این مقاله آغاز گر این راه است و می‌کوشد ضمن معرفی آن دو شاعر به بررسی اقلیم دریا در شعرشان بپردازد.

## کلمات کلیدی:

دریا، هرمزگان، شعر، شاعران، مسلم محبی، زهرا اسپید، ادبیات اقلیمی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753441>

